

بیکن اپنے کر در دزجید خود را میکرد مانند و اعمال مذکوره زایچانه
ار در هر چند ناخبر را شب بازدهم و دروز پازدهم نیز چاپ از چنانچه
دو قسم است پکار از سچ تا نخودی صحنه بین چاپ اس نه طواف نشاد بر همراه
حکم و صغير و صغير را بعد جمیع اقسامی و در هر قسمی فاعل بین چهار
مجای او در دلش بهتر است چنانچه اشاره شد پس بعد از اعمال مذکوره عواد
بمنی نایاب در رانه منی شود و بپیوشه در منی بجهل او در در شب بازدهم و
روازدهم و سیزدهم و کانی اس نه شب مانند از اول غروب تا نیمه شب
و بعد از نصف چاپ امش خود را چنانچه بین چاپ اس عواد بکه معظمه فراز
در بیرون نه منی خوف و نفرنی امال پا عرض با عروض من مردن باشد بیرون
ساقط مدهشود و در اول شب نیک نایاب کرد رانی شب پیمانه در منی
برای سچ قسم قریب الی اللہ و راحیست کرد رانیم تشریف کرد رانی بازدهم و
و ده و آزادههم و سیزدهم اس نه می سر جه و بین شب نایاب کرد شریع ارجو
سنت شعر کند یعنی نیک که سن کریزه پیر نم در جه اول باد و پیر نم
دو سچ نیمع قریب الی اللہ نعلمه رو قند مح عصید و تشریف در ز اس نه
ما پس هنریع شمس دغروین مکرم برض و معدود رکرد می هر دوز را
در شب از دن پیواند که بجا او رد بلکه بعضی برای نزد رحال سخت
والخیار نیز چاپ داشته اند ناخبر را او کشید قادر بوردمی باشد مثل
مرد پیش پیش و معنی علیه و هم چنین صبی غیر میزد پکری بزای او
دی هنایاب و اگر با شعور و عقل باشد لحوط انسنکه اذن در می نیزد
و منصب است که در رهان اشریق در منی باشد چنانچه چاپ اس که خارج
شود و آذ برای بیرون شب عواد کند و بعد از فراغ از اعمال منی مسخر
عواد بکه معظمه بجهه صواف و داد و دخول خانه سعیده شرفها اللہ

۱
ابن طلقا و اس
سنت لکه در جو
کیکه عورت ایشان
در آنها اشند بالله
در عالم احالم ارسی
و مهدی احسان بکرد
باشد
محمدیز
امیر حیدر

اعصل
عبدالله والد
محمدیز
دام طبع

خانه کرکفان است

۱۵۱

و جائز است که دو زیسته هم کوچ کنند و هر وقت که خواهد پیش از ظهر
با عداز ظهور پس بعده میگردند و شغول شود بعیار است و نلایو من قرآن
و ذکر و دعا در مسجد الحرام و دخول خانه تکبید اللهم اذ قضايی خبر
و تعلیم میباشد بـتـ العالمین خـامـسـهـ دـرـبـانـ کـهـاـدـاـنـ اـحـرامـ
اما کـهـاـرـ مـجـاعـ عـدـاـ اوـ عـالـمـاـ بـاـحـرـهـ فـیـلـاـذـ وـ قـوـفـ شـعـرـ بـعـثـلـ وـ
دـبـرـهـاـلـ اـحـرامـ سـجـقـ قـرـبـاـنـ شـرـیـجـ الـهـ اـسـتـ بـاـعـادـهـ سـجـخـ دـرـسـالـ اـنـدـ
وـ هـمـ چـنـیـلـ استـ صـلـدـ شـقـرـ غـ وـ لـکـنـ اـحـوـطـ اـنـشـکـهـ شـقـمـذـکـوـرـ مـادـهـ
ماـشـدـدـ دـرـاـبـیـاـ اـکـنـکـنـ نـشـوـدـ قـمـشـ اـنـرـاـبـدـهـ وـ کـنـدـ بـخـرـدـ وـ بـشـصـ
مـهـ کـبـنـ اـطـعـامـ کـنـدـ بـهـرـ مـسـکـنـ بـقـلـ وـ نـصـفـ صـنـاعـ بـدـهـ وـ اـمـاـدـ صـلـدـ
کـاـ وـ وـحـشـیـ وـ الـأـغـ وـ حـشـیـ بـلـکـاـ دـرـفـنـاـنـ کـنـدـ وـ باـعـدـ اـمـکـانـ قـبـتـ
اـنـرـاـ کـنـدـ بـخـرـدـ وـ بـبـیـ نـفـرـ مـسـکـنـ اـطـعـامـ کـنـدـ وـ اـمـاـ کـهـاـرـهـ اـمـوـوـنـوـیـاهـ وـ
خـرـکـوشـ بـلـتـ کـوـسـفـنـدـ استـ بـاـمـکـانـ قـمـشـ اـنـرـاـ کـنـدـ بـخـرـدـ وـ
بـدـهـ مـسـکـنـ اـطـعـامـ کـنـدـ وـ اـمـاـنـشـکـنـ قـمـشـ سـرـمـعـ کـهـ جـوـمـهـ شـدـ ماـشـدـهـ
مـیـانـ قـمـشـ اـنـشـ کـهـ بـکـشـتـ بـیـپـرـ کـهـ صـلـاحـتـ هـاـمـلـهـ شـدـنـ دـاشـتـ نـاـشـدـ
قرـبـاـنـ کـنـدـ وـ کـهـ جـوـمـهـ اـشـ حـرـکـتـ کـرـهـ باـشـدـ بـکـشـتـ زـنـدـ مـیـانـ شـرـفـاـ
مـادـهـ رـهـاـ کـنـدـ وـ نـسـاجـ اـزـ اـبـکـعـیـرـ بـفـرـسـدـ کـهـ قـرـبـاـنـ کـنـدـ وـ باـعـزـ اـنـ دـهـ
مـسـکـنـ زـ اـطـعـامـ کـنـدـ وـ باـعـزـ اـنـ تـرـدـ وـ زـدـ وـ زـهـ مـسـکـنـ وـ کـفـانـ شـکـنـ
قـمـشـ دـرـاجـ وـ قـطـاوـیـکـاتـ کـوـسـفـنـدـ کـوـچـکـ استـ کـهـ بـیـپـرـ حـرـکـتـ کـنـدـ وـ دـانـ
باـشـدـ وـ کـهـ حـرـکـتـ کـنـدـ بـاـپـکـوـسـفـنـدـ زـ اـدـمـهـانـ کـوـسـفـنـدـ هـاـیـ مـادـهـ
رـهـاـ کـنـدـ وـ نـسـاجـ اـزـ اـقـرـبـاـنـ کـنـدـ وـ باـعـزـ اـطـعـامـ کـنـدـ وـ باـعـزـ رـوـقـهـ بـکـهـدـ
وـ کـفـارـهـ کـبـوـرـ کـرـ طـوـقـ دـاشـتـ باـشـدـ وـ اـنـ زـاـبـ اـشـامـدـ بـلـونـ بـکـهـدـ دـوـ
غـرـحـمـ صـلـدـ کـرـدـهـ شـوـدـ بـلـکـ کـوـسـفـنـدـ استـ اـکـرـ دـحـرـمـ صـلـدـ شـوـرـیـکـدـ

بـهـیـشـکـنـهـاـ
دوـمـدـ وـ دـنـدـهـ
وـ کـهـ اـنـکـچـیرـهـ وـ
شـیـشـ

مـرـدـ وـ مـدـ

بـنـ مـتـبـنـ
عـلـیـدـ
سـنـ

در کفر از ایش

۱۵۲

علاوه نمایند و کفاره در لمح و قط او کنند تر و از شیر جدا شدند پس از
و کفاره سوسنار و خار پشت بن غاله است و کفاره کجشان و قبره
بکمد طعام است و کفاره ملخ پاک خرماس است با این کف از کند مر
و کفاره ملخ دسپاد پاک کوسفت است و کفاره شیپوش پاک کفت است و
کفاره فرازه دادن بکوتیان حرم که برگردند پاک و بست است و اگر برگردند
از برای هر پاک کوسفت است و اگر برگردند از برای هر پاک پاک کوسفت
و کفاره شکست و شاخ اهم و صفت قیمت اوست از برای کورکوت
هر ر و چشم پاسکشند و پایی و بقدرت قیمت اوست و کفاره جماع بازنا
بعد از قوف به شعر الحرام و قبل از چهار شوط یا پیش شوط از طواف نساؤ پاک
شتر پیغمبر الله است و اگر قبل از طواف بیچر باشد و عاجز از شتر باشد پاک
نمایند کوسفت باشد قرها بکند و کفاره درست رسانند بنان شهوت
پاک کوسفت است و کفاره بوسیده ایشان بشهوته و شلخ زود است
بعین شهوت پاک کوسفت است و کفاره عقد کردن در حال الحرام پاک
دخول پیشتر پیغمبر الله است و کفاره استهناه ایشان پیشتر پیغمبر الله است و
کفاره استعمال طبیعی پاک کوسفت است و همچنین اسنپوسیده
محظی همچه و مخوان و قرأت دین موی هنر کفاره این پاک کوسفت است
و کفاره ناخن کردن هر چند بعضی از پاک باشد و هر چند از جهه از این
باشد که بعضی از آن افناهه باشد و باقی همانده اوزا از پاک کند که از
طعم است و کفاره تمام این همین است بلی اگر مجموع ناخن درست و پاک
در مجلس و اصلی کبر در پاک کوسفت است و اگر ناخن در شهناز اد ر مجلس و پاک
در مجلس پاک بکبر دست و کوسفت لازم است و در مجلس مختلطه از برای
هر ناخن بکمد از طعام است و کفاره کندن به ندان نیز پاک کوسفت است

شتر
نهن شاه
عده حیز
دلمه لطف
اموظ بطریق
پیغمبر انصہلم
شاه ایش
عده حیز
ش
ساغد امکان
احضران
م

دستور قانون اسلامی

۱۶۵

وهم چنین کندند و می گشته باشند بخلاف کندند مویی هم نیز بلکه کفار باش
اطعام شر مسکین است اشتمال در غیر خوش بودی کفاره هنوز پاک و سعادت
وهم چنین شر فیم راست خوردند رهای خیاره را باشد قسم خوردند را
ذکر دو فیم در نوع بخورد رهای خیاره هذال باید پاک کار قربانی کند و آنرا
قسم در نوع بخورد باید بهتر پنجاهم قربانی کند و در کند در غیر خیار
آنرا بزرگ باشد پاک کار کوچک باشد پاک کو سفت داشت و لکه
بعض از درخت باید فیم از ایام سکین بدهد و در کیاه کفاره است
اسعفار است و اما کفاره سر ترشیدن از جهش از ذہب پاگران
خبر است میان قربانی کردن کو سفتند و اطعام ده مسکین و دفعونه کرد
سر و ذکف کفاره ساخط کردن مویی بدند رغیر و ضویل که در غیر خیار
و پیم پیز علی الا قوى ره ره مویی پاک کفت کندند ایام سکین احوال عذر
الخاف عنده و پیم بوضویل که احوال عذر عدم استثناء و ضویم باشد
هم چنین در کشت هر شیخی با اند اخرين از مدان و توب و نخوان کفی
از کندند علی الا حوط

با خشام پذیرفت ابن کتاب سلطاب که مجموع مسائل علمی است
و مسمتی برینه العیاد و دخیره المعاد است و مناسات بخ
و کفاره ایشان ایمه ایشان محدث که در رهائیه ان
سلطه داشت نهایت در فتحیم و مقابلہ ایشان
محمد بن زید و حسن و حسین و حماده و عاصی و عاصی
الله زید و عاصی و الحجاج شیخ محمد حسین سلمان اللہ
الله زید و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی
و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی
و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی و عاصی

در کتاب اسرار حجت از آنها میگذرد

علامه در کتاب فتوح ما پیکر که مهر کنادر است که خفیت عابان
 دعده اثر نادره ام و ششم طور سرمه در قصیر بجمع البیان اسناد این
 مضمون اصحابیه میگذرد که کذا همان همه کبیر هستند بالتسییح که
 مانع خود مثل او سپاهی در مردم نباید باشد ناصیحه است و نسبت
 خرام کبیره است اما نیزه در روابط و احوال علمائنا نصیح بعکاه کبیر بود
 اینها شذوذ و دوچیزه ایم و فضایل و هفت ایشان که ذکر میشود نه بر الخصار
 یکی از آنها که از کردن از زاده خداست که ذکر میشود نه بر الخصار
 که علام است کشتن و قتل از در زمین و ظلم کردن و تکبیر بطالین
 و اغانت طالع کردن و تکبیر کردن و تزلیل شمایز و منع زکوه و فحلف از
 بیهاد و منع انجهاد و درینجیز از جهاد و خوردن سود و خوردن نهاد
 پیغم و ناصیحه از دعوه خدا و آهن یود کن از غضب خدار حکم بغير ما
 انزل اندیمه و نیزه رفته بزرگترین و شرمندی و عناق و الامر و کاذب شد
 بخوبی شد تکذیب و تراویح و تعلیمات و شرک و تقاضی و بخود و انتقام یعنی اینکا
 بایث نهاد و مشافه الرسول و انتقام معاد و انتقام حشر ایشان بکسر ایشان
 هم پیرون و درین ایشان دیگر اعراض کردن از ذکر خدا و ملحد شدند از
 بدین الله و منع از همه ابعد خدا و دنبیش نایزنان عفیفه دادند و محسن
 بلواط و اسنه هزار بیرون و شهروند اذ فاحشر را از مردم و شکسته
 عهد و همین و زنا و الواط و غنا و قیاد و دفعه کرد و حروفی باش ایشان
 و مساقیه و قسم در روح و شهادت روغ و هنلت حرمه کعبه قریل احرام
 و در زمین رفته در ملاجی که عالمی را بجانب ایشان داده بسائل بین از او

کراهی اثیت

۱۵۶

و خود ردن
دال

۳

کند و خود ردن کوشش خود و خورد دن بسیار که بپیر اینم خدا داشته شده و کسب مثال حرام و کمدادن در کل و وزن حبس حقوق مردم بدون عذر شریعه و اسراف و بذیر و خیانت و مشغول شدن به و لعب اصرار و کناهان صغیر و فوادی کردن یعنی حرام را بهم رسانید و دیگر نمودن و غصب پیشی و قطع رحم و ناخبر نهاد از وقت در نوع کفیز خصوص بپیر صلی الله علیه الرؤوف مسلمان زبان احقو پیشید شهادت و پیغام کردن پیش طاله و ناخبر شجاع بدون عذر شرعیه ظهرا کرده اند توزار طاع اطریح یعنی زاه رفی درین ایام امداد کتاب بجهة العاقلان بسند صحیح از عبده سنان رهیل که این خص صادر قاعده است از پیغمبر که مرد بکسر تک بکسر آزاد بایم میشود و بجهه را ایا او را از اسلام بپرسن همین یاده و اکوان اعدام کنند مثل مشرکان و بشر و سنان عذاب این ابدی خواهد بود با عذاب ایز مدقق و افظاعی خواهد بود حضرت فرمود که هر که مرتک شود کسر از کجا بردا و از احلال داند بپرسن همین را از اسلام و عذاب کنند او را بشد بدل ترین عذابها و اگر معترض باشد بآنکه کناه کرده است و حرام است بر احوال همین را از ایمان بپرسن همین و از اسلام بپرسن همین عذاب سکر از اعداب این را خواهد بود پن معلوم میشود که هیچ کس را از نیماه بپیر از عمل صالح ندارد اند از شریف و وضیع و عالم و جاہل و پی و بخوان تعلی طلب کنند اند از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است زبانی ای عظام خود از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که این حضرت فرمود که عمل کنید و اطاعت کنید پرورد کار خود را واعتماد مکنید و شفاعة نهاد و صفو و کوچک شمار پنهانی و عقوبی حق بخانه و نعاله را بد رسی که از نهاد کان میگذاشت

خطا کاد

حَكَمَ الْمُؤْمِنُ

١٦

خطا کار که عمر خود را در رفاقت اهل حق صرف کرد و اندکی بعد نیز
شفاعت ماند اما مگر بعد از سیصد هزار سال از عذاب آنکه میگویند که شعبه
دشمن بجهنم غیر و دکلام پنهان از او صاف که در پی بعد اینکه مذکور شد
شیخ طوسی در بسیاری از جمیع و معین از تهابین را اپیکرده است که اما
محمد باقر علیه السلام فرمودند ای جابر ابا اکفاف پیکنند کسی از اعمام تشیع چشم
شیعه کریم چهین که قابل شد و بجهشتها اهل بیت و ائمه که نهیت شیعه
مکر کسی که پیر هنر را زم خاصه خدا و اطاعت او بگند و بگردانند مردزاده
ایکوبید من به وسیله هزار معلم علی و اورالامام مسلمانم آنکه بکوبید من درست
میلادم صفات رسول را و بهره ایست از علی و عمل رسول خدا را بجانب ای و
و متابعت است و نکنند از حجت با و فایده نخواهد بخشید لیکن خدا
بررسید و عمل کنند از برای بخشیدل تو ایها که نزد خدا است همان خدا را
همان احمد از خلق او خوبیشی نیست بمحبوبتین بندگان بتوحداد و کرامت
از ایشان نزد حق شکی است که پیر هنر کارتر باشد از برای خدا و عمل کنند
باشد بیاعتصم حق تقدیر بخدا نیم که تغزیه غبیشور از جستجوی خدا مکربطا
و با مبارزه پیر احمدی از ایشان نیست میاد این خدا بجهشت هر که مطیع خدا
او و نیمه ماست و هر که عاصی خدا است از دشمن ماست بولایه مانندش
رسید و مکر پیر هنر کاری و عمل از حضرت سول منقول است که هر که زنا
کند با زن مسلمانی بان ترسانی باز نجودی ایکبر بخواه از ادعا شد از
ذن یا بند و بی توبه عیار حق تقدیر دقت بر پیصلد در جهنم بکشاند که
انها مار و اژدها و عقرب از جهنم از قبر شدند و ایند و اورانش سوز
مار و زهقیان پیچون از قبر می گویند شود از کند او مردم متاذ می باشند
و هر کسی اور ای این عمل می بیند بتناسد نایخنام روید و انحضر ای امام فرشتگان

دراخانیت

علیتی نموده که هر که بادپر یا
در کار جهنم ناخصلی از حباب غلابی فارغ شود پس از آنکه این
اندازند و در هر طبقه از طبقات جهنم او را عذاب کنند و با خبر
طبقات جهنم بر سر داشت، که هر که در نماز او طیب و

ناینی ها چند پکران شهادت نداشتند
چهل بوز بیان می شوی خوبی این کس نداشته
و اگر در این چهل بوز بعد
فاسق و فاجور رخواهد شد. می تواند مرد
کوچک شود و بزرگ شود و می تواند
بینی بزرگ شود و بینی بزرگ نباشد

الحمد لله بالتوهیق والتعارف تمام شد این رسالت شریف
که مجموعه منائل فقهی و متماذه بیانیت العیاد و ذخیره
المعاد است و مناسک جمیع و کفارات هم ضمیمه اوست و
چند حدیث شخصی و کفاها نیز کثیر در خامنی این موقوف
و نهایت سعی و رفق و اهمت آن در تضییح و تزہیب حسنه
طبع این فرموده حدایت مطلب شاخه الاتهاب الشیخ عین الحجج
الشهراوی اصول و احکامی موطننا و در مطیعه عالیجاه است
الماهر علیه السلام بحلیث طبع و زیور انطباع در این
عنوان رسالت در این مخلاف تبلیغ زیر نوشته العادلی
الملک الشیخ ابوبالنصر مظفر الدین شاه قلمجوار ابدالله بن علی شرف
ایدراحت شوکت علی علی العبد المعنی لرستانی المخاتیم بر این عده
الظاهر اصحابی فی مسائل شرک ذمی الحجه الحرام شریف و مسند

در حبیده را به کو و کهن
در دولت نزول حلالت مدارس
سرکار محبوب یا رچنان بیان در حبیده
بلس امایع فیض مناجع سرکار علام فناور
صحح العام و النهاص ملادنها و خراوه
حاجی لاشن خدا خلقه هم جست پیا، وجده
الاسد و حنخ طا بـ شرکه و مدار